



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Ing. Petra Šuránka a Mgr. Josefa Straky ve věci

žalobce: **P. D.**
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Ing. Janem Šelderem
sídlem Thámová 402/4, 186 00 Praha 8

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 11, 150 21 Praha 5

za účasti: **1) Mgr. P. K.**
2) M. K.
oba zastoupeni obecnou zmocněnkyní B. K.
všichni bytem X

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 12. 2019, č. j. 147310/2019/KUSK,
sp. zn. SZ 117120/2019/KUSK ÚSŘ/DO,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) odeslanou dne 29. 1. 2020 domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Benátky nad

Jizerou, odboru výstavby a územního plánování (dále jen „stavební úřad“), ze dne 9. 7. 2019, č. j. MěÚ BnJ/03935/2019/VÚP, sp. zn. MěÚ BnJ/00485/2016/VÚP/T (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), a toto rozhodnutí potvrdil. Prvostupňovým rozhodnutím, jehož zrušení se žalobce také domáhá, byla k žádosti Bohuslavy Kučerové (dále jen „stavebník“) ze dne 20. 1. 2016 podle § 129 odst. 2 a 3 ve spojení s § 115 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění zákona č. 193/2017 Sb. (viz čl. II bod 10 zákona č. 225/2017 Sb.; dále jen „stavební zákon“) výrokem I, jehož součástí jsou i podmínky pro dokončení změny stavby, dodatečně povolena „*Přístavba a nástavba rodinného domu – Z. č.p. X na pozemcích st. p. X, X v katastrálním území Z. u B. nad J. [všechny nemovité věci dále uvedené v tomto rozsudku se nacházejí v tomto katastrálním území] v rozsahu: zastřešení venkovní terasy nad kotelnou, přístavba venkovního schodiště ze dvora na terasu v podkroví, komín z kovových nástavců s tepelnou izolací místo komína z plných cihel*“ (dále jen „změna stavby“), zatímco výrokem II byla tato žádost v rozsahu stavby „*dvou oken v západní štítové stěně rodinného domu v podkroví*“ zamítnuta.

2. Žalobce úvodem připomněl, že správní orgán I. stupně již dříve ve věci rozhodl rozhodnutím ze dne 29. 8. 2017 (žalobce v žalobě nesprávně uvedl datum 11. 9. 2019), č. j. MěÚ BnJ/03972/2017/VÚP, proti kterému podal žalobce dne 15. 9. 2017 odvolání. Již tehdy namítal, že dodatečným povolením změny stavby došlo k zásahu do jeho vlastnického práva i soukromí, protože byl nesprávně zjištěn skutkový stav věci. Žalobce dále poukázal na to, že k ohlášení stavby ze dne 18. 7. 2012 měl stavebník povinnost doložit kvalifikované souhlasy vlastníků sousedních nemovitostí, souhlas žalobce ze dne 8. 8. 2012 byl ale pouze prostý. Žalobce nepodepsal projektovou dokumentaci nebo studii, dokumentace nebyla ani neoddělitelnou součástí jeho souhlasu, jedná se pouze o papír, který stavebníkovi podepsal, když byl zastižen na poli. V ohlášení stavby se nadto výslovně uvádělo, že stavba bude výhradně probíhat na pozemku stavebníka, žalobce proto nemohl předpokládat, že stavba (střecha a zateplení) bude přesahovat i na jeho pozemek. Stavebník tedy svým nepravdivým tvrzením uvedl všechny v omyl. Žalobce udivuje, že stavební úřad následně postupoval nestandardně rychle, jelikož již následující den po udělení souhlasu žalobce se stavbou, tj. dne 9. 8. 2012, byl vydán územní souhlas. Nestandardní bylo i to, že v průběhu stavebního řízení stavebník přes zákaz pokračoval ve stavbě, aniž by obdržel pokutu, jakož i to, že žalobci (v žalobě se patrně omylem uvádí, že stavebníkovi) nebylo umožněno pořídit si fotokopii stavební dokumentace (spisu) bez souhlasu stavebníka.
3. Žalobce stavebnímu úřadu vytýká, že řádně nepřezkoumal, zda byl souhlas žalobce se stavbou dostatečně určitý a zda byl žalobce seznámen se všemi okolnostmi věci. Nezabýval se ani tím, že zásah do vlastnictví žalobce, do jeho soukromí i pohody bydlení měl být považován za nezákonný. Tento zásah konkrétně tkví v umístění oken, střechy, zateplení a dešťového svodu. Žalobce zdůraznil, že zasahovat částmi stavby do prostoru nad sousedním pozemkem bez právního důvodu není přípustné a že se jedná o neoprávněnou stavbu. Oprávnění k provedení stavební úpravy trvale využívající cizí pozemek musí být založeno smluvně, mezi žalobcem a stavebníkem nicméně k žádné dohodě nedošlo. Stavební úřad *de facto* schválil provedení zateplení v souladu s projektovou dokumentací na samé hranici s pozemkem žalobce – již proto bylo zcela zřejmé, že dojde k zásahu do vlastnictví žalobce bez jeho souhlasu. Na podporu svých námitek žalobce citoval z rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 2. 2. 2006, č. j. 2 As 44/2005-116, a z rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 19. 12. 2011,

sp. zn. 22 Cdo 1000/2010, a dále odkázal i na rozsudky Nejvyššího soudu sp. zn. 22 Cdo 2500/2008, 22 Cdo 1342/2004 a 22 Cdo 3953/2008. Žalobce uzavřel, že je napadené rozhodnutí nezákonné, protože žalovaný dostatečně nezjistil skutkový stav věci a dospěl k nesprávnému právnímu názoru. Došlo k protiprávnímu zásahu do jeho vlastnického práva, jakož i do jeho soukromí a pohody bydlení.

4. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že od udělení zpochybňovaného souhlasu uplynulo již osm let, je proto již nepřezkoumatelný. Pozemek stavebníka je obklopen pozemky p. č. X (ve vlastnictví žalobce) a p. č. X (ve vlastnictví třetí osoby), které jsou podle územně plánovací dokumentace určeny k funkčnímu využití pro výrobu a skladování (zemědělská výroba), pro něž jsou hlavním využitím stavby a zařízení zemědělské výroby, a naopak nepřipustným využitím bydlení (s výjimkou služebních a pohotovostních bytů). Žalovaný upřesnil, že pozemek žalobce je veden v katastru nemovitostí jako manipulační plocha, přičemž v dostatečné odstupové vzdálenosti cca 25 m od pozemku stavebníka je na něm umístěna (pouze) garáž – žalobce tudíž nebude dotčen výhledem z terasy objektu stavebníka. S platnou územně plánovací dokumentací je tak neslučitelné posuzovat ovlivnění pozemku ve vlastnictví žalobce z pohledu zajištění pohody bydlení, neboť funkce bydlení je zde vyloučena. Žalovaný má za to, že se se všemi v žalobě uplatněnými námitkami vypořádal již v napadeném rozhodnutí, na něž proto odkazuje s poznámkou, že na věc dopadají také závěry rozsudku NSS ze dne 12. 3. 2010, č. j. 7 As 13/2010-145.
5. V replice žalobce zopakoval argumenty uváděné v žalobě s tím, že žalovaným odkazovaný judikát NSS se na věc neuplatní. Žalobce vyzdvihl, že se vady jeho souhlasu se stavbou nemohou časem promlčet. Zdůraznil, že umístění oken je provedeno v rozporu se stavebním zákonem, a zasahuje tak do jeho soukromí i pohody bydlení. Přitom ani skutečnost, že pozemek žalobce je vymezen pro zemědělskou výrobu, nic nemění na tom, že žalobce v objektu (rodinném domě) na tomto pozemku s rodinou bydlí a užívá ho i jako zahradu.
6. Osoby zúčastněné na řízení (právní nástupci stavebníka) se toliko ztotožnily s vyjádřením žalovaného.
7. Při jednání soud dotazem na žalobce ověřil, že žaloba směřuje právě proti napadenému rozhodnutí (tj. ze dne 10. 12. 2019), byť to tak v žalobě výslovně uvedeno není (rozhodnutí totiž žalobce označil dnem vydání a číslem jednacím toliko v plné moci a poté teprve až v replice). Žalovaný nicméně i přesto namítl, že žaloba svou argumentací směřuje proti územnímu souhlasu a souhlasu s ohlášenou stavbou ze dne 9. 8. 2012 a proto by měla být odmítnuta jako opožděná. Jinak účastníci setrvali na dosavadních procesních stanoviscích, žalobce pouze doplnil námitku, že z terasy lze nahlížet na dům na pozemku st. p. X. Osoby zúčastněné na řízení pak bohatě rozvinuly svou argumentaci poukazem na to, jak s nimi v minulosti žalobce spolupracoval a sám jim pomáhal a radil při výstavbě a teprve až s odstupem řady let náhle změnil svůj přístup, začal jim vyhrožovat tím, že se postará o to, že nikdy nez kolaudují, a začal je různými způsoby šikanovat. Poukázali na své ústupky, které vůči žalobci učinili, jež ale nic nezměnily na jeho striktně odmítavém chování, i na to, že ani opakované snahy obce o nalezení smírného řešení bylo žalobcem odmítnuto. Osoby zúčastněné na řízení se tak připojily k návrhu žalovaného na zamítnutí žaloby.
8. Soud neprováděl dokazování v žalobě navrženými důkazy, jelikož jde o listiny, které jsou součástí správního spisu, z jehož obsahu soud bez dalšího vychází – správní spis není předmětem dokazování. Soud nepovažoval za potřebné provádět dokazování ani

vytištěnými fotografiemi nabízenými při jednání osobou zúčastněnou na řízení, a to proto, že fotografie se týkaly buď stavu po vydání napadeného rozhodnutí, nebo výhledu na sousední pozemek st. p. X, jehož však žalobce není vlastníkem, anebo výhledu sice na pozemek žalobce, ale z nepřirozené výšky (pořízený fotoaparát ve zdvižené ruce, jelikož v nižší výšce není přes hraniční zeď vidět).

Podstatný obsah správního spisu

9. Ze správního spisu vyplývá, že dne 19. 7. 2012 stavebník stavebnímu úřadu oznámil záměr umístění stavby a ohlásil stavbu „*Přístavba a nástavba rodinného domu č.p. X Z.*“. Stavebník přiložil mj. i listinu, v níž žalobce jako vlastník sousedního pozemku p. č. X dne 8. 8. 2012 podepsal text, že souhlasí s „*nástavbou a přístavbou rodinného domu Z. X paní Bo. K.*“. Dne 9. 8. 2012 vydal správní orgán I. stupně územní souhlas č. j. MěÚ BnJ/04920/2012/VÚP s umístěním a provedením stavby „*Přístavba a nástavba rodinného domu č.p. X Z.*“ na pozemku st. p. X (zastavěná plocha a nádvoří) podle § 96 odst. 1, 2 písm. b) stavebního zákona a současně souhlas s provedením ohlášeného stavebního záměru podle § 106 stavebního zákona, v obou případech ve znění účinném do 31. 12. 2012 (dále jen „souhlas ze dne 9. 8. 2012“). Stavba měla spočívat v přístavbě zádveří a kotelny a v nástavbě obytného podkroví s napojením na stávající instalace a měla být bez vlivu na okolní pozemky i stavby. Podle připojené a stavebním úřadem potvrzené projektové dokumentace ohlášená stavba počítala i s přesahem střechy (což je nejlépe patrné na výkresu jižního pohledu) a zateplením západního štítu (dle technické zprávy mělo jít o zateplení celého objektu polystyrenem tloušťky 10 cm).
10. Z obsahu spisového materiálu (konkrétně z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí, jelikož správní spis týkající se řízení o odstranění stavby nebyl předložen) dále vyplývá, že dne 12. 1. 2016 bylo podle § 129 odst. 1 písm. b) a odst. 2 stavebního zákona zahájeno řízení o odstranění stavby stavebníka, a to z důvodu, že změny stavby byly prováděny v rozporu se souhlasem ze dne 9. 8. 2012. Stavební úřad totiž zjistil, že byla bez rozhodnutí nebo opatření stavebního úřadu provedena přístavba venkovního schodiště ze dvora na terasu nad kotelnou s rozestavěnou zdí a zastřešením, místo zděného komína byl proveden komín z kovových nástavců s tepelnou izolací, namísto střešních oken v podkroví byla provedena dvě okna do západního štítu na společné hranici s pozemkem žalobce p. č. X.
11. V návaznosti na to podal stavebník dne 20. 1. 2016 žádost o vydání dodatečného povolení změny stavby před dokončením [ve správním řízení nebyl pregnantně rozlišován pojem „změna dokončené stavby“ (nástavba, přístavba, stavební úpravy) ve smyslu § 2 odst. 5 stavebního zákona od pojmu „změna stavby před dokončením“ (změna v provádění stavby oproti jejímu povolení nebo dokumentaci stavby) ve smyslu § 2 odst. 6 stavebního zákona] v rozsahu: „***přístavby schodiště, zastřešení venkovní terasy, osazení dvou oken do štítu a změny nástavby komínu nerez nástavcem***“, které doplnil podáními ze dne 29. 3. 2016, 19. 4. 2016 a 29. 4. 2016 (jakož i dalšími podklady ze dne 12. 1. 2017 a 9. 3. 2017). Dne 11. 5. 2016 stavební úřad oznámil účastníkům řízení, že došlo k zahájení řízení o žádosti stavebníka ze dne 20. 1. 2016. Požadovaná „změna stavby před dokončením“ byla specifikována takto:
 - „*místo vnitřního schodiště bude provedena přístavba venkovního schodiště ze dvora na terasu, ze které bude vstup do podkroví,*
 - *na terase směrem k sousednímu pozemku parc. č. X v kat. území Z. u B. nad J. bude umístěna zeď vysoká 2,5 m, terasa bude zastřešena,*
 - *místo zděného komínu bude komín z kovových nástavců s tepelnou izolací,*

- *místo střešních oken budou osazena dvě okna do štítu směrem na sousední pozemek parc. č. X v kat. území Z. u B. nad J.*“

12. Dne 29. 11. 2016, 2. 12. 2016, 12. 1. 2017 a 24. 4. 2017 vznesl žalobce námitky proti změně stavby. Dne 2. 12. 2016 a 12. 1. 2017 proběhla ústní jednání spojená s ohledáním na místě, dne 12. 6. 2017 a 9. 8. 2017 proběhla jednání za účelem projednání námitek žalobce uplatněných v průběhu řízení.
13. Dne 30. 11. 2016, 19. 4. 2017, 20. 4. 2017, 24. 4. 2017 a 5. 5. 2017 byl žalobce nahlížen do správního spisu. Dne 3. 5. 2017 byli účastníci řízení poučeni o právu seznámit se se shromážděnými podklady, jakož i o právu vyjádřit se k nim do dne vydání rozhodnutí.
14. Rozhodnutím ze dne 18. 1. 2017 stavební úřad podle § 120 odst. 2 stavebního zákona zakázal stavebníkovi užívat stavbu „*Změna stavby před jejím dokončením, RD 89, Zdětín (podkroví rodinného domu č. p. X)*“.
15. Dne 29. 8. 2017 vydal stavební úřad rozhodnutí č. j. MěÚ BnJ/03972/2017/VÚP, jímž dodatečně vydal „stavební povolení“ na změnu stavby „*Změna stavby před jejím dokončením, RD 89, Zdětín*“ v následujícím rozsahu: „*stavbu terasy s částečným zastřešením pultovou střechou a zdí na společné hranici se sousedním pozemkem parc. č. X v katastrálním území Z. u B. nad J., přístavbu venkovního schodiště ze dvora na terasu, stavbu komína z kovových nástavců s tepelnou izolací*“ (výrok I) a stanovil podmínky pro dokončení změny stavby (výrok II). Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, na jehož základě žalovaný rozhodnutím ze dne 12. 12. 2017, č. j. 150510/2017/KUSK, původní rozhodnutí zrušil a věc vrátil stavebnímu úřadu k novému projednání. Žalovaný shledal odvolání důvodným v části týkající se přesahu změny stavby na žalobcův pozemek mj. s odůvodněním, že: „*v územním souhlasu ze dne 9.8.2012 v části Vymezení území dotčeného vlivy stavby stavební úřad výslovně uvedl, že ohlašovaná stavba, povolená pouze na pozemku st. p. X v katastrálním území Z. u B. nad J., je bez vlivu na okolní pozemky či stavby. Přesah ohlášené stavby na sousední pozemek parc. č. X v k.ú. Z. u B. nad J. neuvádí prokazatelně ani stavebním úřadem ověřená projektová dokumentace a proto je projednáváný přesah střechy na pozemek parc. č. X v k.ú. Z. u B. nad J. nepovolenou stavbou. Tuto skutečnost potvrzuje také oznámení o zahájení řízení o odstranění stavby ze dne 8.1.2016 č.j. MěÚ BnJ/00135/2016/VÚP.*“
16. Dne 11. 6. 2018 proběhlo další jednání za účelem projednání námitek žalobce uplatněných v průběhu řízení. Sděleními ze dne 25. 9. 2018 a 18. 10. 2018 byli účastníci řízení znovu poučeni o právu seznámit se se shromážděnými podklady, jakož i o právu vyjádřit se k nim do dne vydání rozhodnutí. Dne 31. 10. 2018 žalobce nahlédl do správního spisu.
17. Dne 12. 11. 2018 vydal stavební úřad rozhodnutí č. j. MěÚ BnJ/06941/2018/VÚP, jímž jednak dodatečně vydal „stavební povolení“ na změnu stavby „*Změna stavby před jejím dokončením, RD 89, Zdětín*“ v následujícím rozsahu: „*terasa s částečným zastřešením pultovou střechou a zdí na společné hranici se sousedním pozemkem parc. č. X v katastrálním území Z. u B. nad J., svod dešťových vod svedený na pozemek stavebníka, venkovní schodiště ze dvora na terasu v podkroví, komín z kovových nástavců s tepelnou izolací*“ (výrok I), jednak změnu stavby v rozsahu: „*dvě okna v západní štítové stěně rodinného domu v podkroví, svod dešťové vody vedený po západním štítu rodinného domu, zateplení západní štítové stěny, přesah střechy nad západní štítovou stěnou rodinného domu*“ dodatečně nepovolil (výrok II). Pro dokončení stavby stavební úřad stanovil mj. podmínky (výrok III), aby dvě okna v západní štítové stěně rodinného domu v podkroví byla zazděna, svod dešťové vody vedený po západním

štítu rodinného domu byl demontován a aby přesah střechy nad západní štítovou stěnou stavby rodinného domu byl odstraněn. Proti tomuto rozhodnutí podal tentokrát odvolání stavebník.

18. I k jeho odvolání žalovaný rozhodnutím ze dne 15. 3. 2019, č. j. 033430/2019/KUSK, původní rozhodnutí zrušil a věc znovu vrátil stavebnímu úřadu k novému projednání. Žalovaný zdůraznil, že se k žádosti podle § 129 stavebního zákona nevydává stavební povolení, nýbrž dodatečné povolení. Upozornil, že je stavební úřad v návrhovém řízení vázán žádostí, přičemž může pouze žádosti vyhovět, či nevyhovět, resp. v projednávaném případě vydat dodatečné povolení, či žádost zamítnout. Žalovaný rozvedl, že pokud žádosti o dodatečné povolení stavební úřad nevyhoví, po nabytí právní moci takového rozhodnutí musí následně pokračovat v řízení zahájeném z moci úřední a v něm vydat rozhodnutí, jímž nepovolenou změnu stavby nařídí odstranit a stanoví podmínky pro její odstranění. Na tomto základě proto žalovaný stavebnímu úřadu vytkl, že v projednávané věci nejen že rozhodl o nepovolení změn stavby, což nemohl, ale nadto nařídil jejich odstranění a za tím účelem stanovil podmínky.
19. Žalovaný dále konstatoval, že (společný) souhlas ze dne 9. 8. 2012 je již nepřezkoumatelný, nicméně dodal (a v tomto směru změnil dříve vyjádřený závěr), že byl vydán mj. na základě souhlasu žalobce ze dne 8. 8. 2012 a doložené projektové dokumentace, ze které byl patrný i přesah střechy. Žalovaný vyjádřil názor, že dešťové svody souvisí s nástavbou rodinného domu povolenou již dne 9. 8. 2012, nezjistil proto důvod, pro který bylo vedeno řízení o odstranění dešťového svodu – podle žalovaného nebylo stavebnímu úřadu ani zřejmé, o jakou změnu stavby se podle stavebního zákona jedná a jaké povolení tato změna vyžaduje. Stejně tak podle názoru žalovaného nebylo možné ze správního spisu zjistit, jaká změna komínového tělesa byla provedena, neboť projektová dokumentace k žádosti o územní souhlas a ohlášení komínové těleso obsahovala. Konečně žalovanému nebylo jasné ani to, proč je předmětem řízení o odstranění změn stavby i zateplení.
20. Sděleními ze dne 24. 4. 2019 a 14. 6. 2019 byli účastníci řízení znovu poučeni o právu seznámit se se shromážděnými podklady, jakož i o právu vyjádřit se k nim do dne vydání rozhodnutí.
21. Prvostupňovým rozhodnutím ze dne 9. 7. 2019 stavební úřad dodatečně povolil změnu stavby v rozsahu: „*zastřešení venkovní terasy nad kotelnou, přístavba venkovního schodiště ze dvora na terasu v podkroví, komín z kovových nástavců s tepelnou izolací místo komína z plných cihel*“ (výrok I) a v rozsahu: „*stavba dvou oken v západní štítové stěně rodinného domu v podkroví*“ žádost stavebníka zamítl (výrok II). Stavební úřad k námitkám žalobce zejména uvedl, že stavba terasy nad kotelnou umístěná na společné hranici se sousedním pozemkem p. č. X nebude ani částečně přesahovat společnou hranici, že dešťové vody budou svedeny na pozemek stavebníka svodem vedeným přes kotelnu na venkovní zeď kotelny ve dvoře pod mezi podestu venkovního schodiště, že původní okno v západní štítové stěně rodinného domu v přízemí nebylo předmětem žádosti o dodatečné povolení změny stavby ani původního souhlasu ze dne 9. 8. 2012, a že naopak stavba zateplení západní štítové stěny a přesahu krovu souvisí s nástavbou rodinného domu povolenou souhlasem ze dne 9. 8. 2012, který je již nepřezkoumatelný. Žalobci dal stavební úřad za pravdu pouze v rozsahu stavby dvou oken v západní štítové stěně v podkroví rodinného domu s tím, že stavebník porušil § 25 odst. 6 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška“) a skutečně nedoložil souhlas žalobce s touto změnou stavby.

22. Žalobce se bránil odvoláním, ve kterém namítal, že stavební úřad měl zamítnout žádost stavebníka i v rozsahu terasy a jejího zastřešení, neboť i touto stavbou bude narušováno jeho soukromí (stejně jako by tomu bylo okny umístěnými ve štítové zdi) a on nebude chráněn před nežádoucími imisemi. Stavební úřad měl zamítnout žádost i stran komína, jelikož esteticky narušuje ráz lokality. Žalobce nesouhlasil s tím, že by měl být nyní nepřekoumatelným jeho souhlas se stavbou zateplení západní štítové stěny a přesahu krovu souvisejícího s nástavbou, neboť je třeba rozlišovat souhlas vlastníka sousedního pozemku „s provedením stavby na pozemku stavebníka“ a souhlas „s provedením stavby přesahující i do jeho vlastního pozemku“. Stavebník nicméně žalobci tehdy nepředložil projektovou dokumentaci a stavební úřad na základě jeho obecného souhlasu s prováděním stavby nemohl mít za prokázané, že je žalobce s projektovou dokumentací dostatečně srozuměn a že dává souhlas i k zásahu do jeho vlastnického práva, o to méně pak, jestliže stavebník současně prohlašoval, že stavba bude realizována na stavebníkově pozemku. Žalobce závěrem prohlásil, že účelové a lstivé postupy stavebníka nemohou požívat právní ochrany a že podle jeho názoru není vyloučena obnova původního řízení.
23. Žalovaný napadeným rozhodnutím ze dne 10. 12. 2019, jež bylo tehdejšímu zástupci žalobce doručeno dne 7. 1. 2020, odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Žalovaný obsáhle zrekapituloval odůvodnění svého předchozího rozhodnutí ze dne 15. 3. 2019, na jehož nosných argumentech setrval. Pokračoval, že stavební úřad napravil dosavadní chyby a že odvolání žalobce není opodstatněné. Žalovaný konstatoval, že pozemek stavebníka sousedí s pozemkem žalobce p. č. X a s pozemkem p. č. X ve vlastnictví třetích osob. Podle platné územně plánovací dokumentace obce Zdětín je pozemek žalobce určen k funkčnímu využití výroba a skladování (zemědělská výroba), takže tuto plochu je mj. nepřipustné využívat pro bydlení (pouze s výjimkou služebních a pohotovostních bytů). K právu na soukromí žalovaný dále citoval z rozsudku NSS ze dne 12. 3. 2010, č. j. 7 As 13/2010-145, s tím, že žalobcův pozemek, který by mohl být přímo dotčen případným výhledem z terasy objektu stavebníka, je veden v katastru nemovitostí jako manipulační plocha a (nejblíže) se na něm nachází stavba garáže v dostatečné odstupové vzdálenosti cca 25 m. Žalovaný poukázal na to, že žalobce jen předjímá skutečnost, že se z terasy stavebníka (kvůli způsobu jejího zastřešení) bude šířit hluk či že z ní hrozí vylévání a vyhazování odpadů na jeho pozemek – nadto, pokud by taková situace nastala, je nutno ji řešit občanskoprávní cestou. K námitce týkající se komína žalovaný uvedl, že za tuto stavbu odpovídá projektant, přičemž bylo vydáno i souhlasné stanovisko Hasičského záchranného sboru Středočeského kraje ze dne 17. 6. 2016. Dále žalovaný uvedl, že na podkladě původní projektové dokumentace, s níž žalobce vyslovil svůj souhlas, byl stavebníkovi dne 9. 8. 2012 vydán společný územní souhlas a souhlas s provedením ohlášeného stavebního záměru. Již tehdy byla patrná stavba přístavku kotelny umístěná na hranici pozemku a bylo zřejmé, že jde o pokračování stávající stavby rodinného domu, jenž se již na hranici pozemku nacházel. Žalovaný zdůraznil, že nemožnost přezkoumání souhlasu ze dne 9. 8. 2012 je dána marným uplynutím lhůty plynoucí z § 96 odst. 4 a § 106 odst. 2 stavebního zákona.

Posouzení žaloby soudem

24. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a že splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené

rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).

25. Pokud jde o námitku žalovaného, že žaloba směřuje proti souhlasu stavebního úřadu ze dne 9. 8. 2012, soud poukazuje na průběh jednání, při němž žalobce potvrdil, že žaloba směřuje proti poslednímu vydanému rozhodnutí, tj. proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 12. 2019. I když text samotné žaloby napadené rozhodnutí nekonkretizoval, z plné moci, v níž byl zástupce žalobce zmocněn pouze k podání žaloby proti napadenému rozhodnutí, i z repliky, v níž již bylo napadené rozhodnutí řádně označeno, je jasné, jaké rozhodnutí je předmětem žaloby. Jinou otázkou je, z jakých důvodů je napadené rozhodnutí považováno za nezákonné. Žalobce tyto důvody dovozuje již z nezákonnosti v roce 2012 vydaného souhlasu stavebního úřadu, resp. z neurčitosti tehdy žalobcem podepsaného souhlasu. Zde však již jde o specifikaci žalobních bodů, nikoliv o specifikaci předmětu řízení. Žaloba proto je (i přes prvotní nejasnost) určitá a ve vztahu k napadenému rozhodnutí jakožto předmětu řízení včasná.
26. Soud nicméně dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
27. Podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona stavební úřad nařídí odstranění stavby vlastníku stavby nebo s jeho souhlasem stavebníkovi stavby prováděné nebo provedené bez rozhodnutí nebo opatření nebo jiného úkonu vyžadovaného stavebním zákonem anebo v rozporu s ním, a stavba nebyla dodatečně povolena.
28. Podle § 129 odst. 2 stavebního zákona stavební úřad zahájí řízení o odstranění stavby uvedené v odstavci 1 písm. b). V oznámení zahájení řízení vlastníka nebo stavebníka poučí o možnosti podat ve lhůtě 30 dnů od zahájení řízení žádost o dodatečné povolení stavby. Byla-li žádost o dodatečné povolení podána před zahájením řízení o odstranění stavby, má se za to, že byla podána v okamžiku zahájení řízení o odstranění stavby. Pokud stavebník nebo vlastník stavby požádá ve stanovené lhůtě o její dodatečné povolení, stavební úřad přeruší řízení o odstranění stavby a vede řízení o podané žádosti. Jde-li o stavbu vyžadující stavební povolení, žadatel předloží podklady předepsané k žádosti o stavební povolení. Jde-li o stavbu vyžadující ohlášení, žadatel předloží podklady předepsané k ohlášení. Jde-li o stavbu vyžadující pouze územní rozhodnutí, žadatel předloží podklady předepsané k žádosti o územní rozhodnutí. V řízení o dodatečném povolení stavby stavební úřad postupuje přiměřeně podle § 90 a § 110 až 115; ohledání na místě je povinné. Účastníky řízení o dodatečném povolení stavby jsou osoby uvedené v § 109, a pokud je v řízení posuzováno umístění stavby nebo změna oproti územnímu rozhodnutí, rovněž osoby uvedené v § 85. Na uplatňování námitek účastníků řízení o dodatečném povolení stavby se obdobně použijí ustanovení o uplatňování námitek v územním a stavebním řízení.
29. Podle § 129 odst. 3 stavebního zákona lze stavbu uvedenou v odstavci 1 písm. b) dodatečně povolit, pokud stavebník nebo její vlastník prokáže, že
- a) není umístěna v rozporu s cíli a úkoly územního plánování, politikou územního rozvoje, s územně plánovací dokumentací a s územním opatřením o stavební uzávěře nebo s územním opatřením o asanaci území nebo s předchozími rozhodnutími o území,
 - b) není prováděna či provedena na pozemku, kde to zvláštní právní předpis zakazuje nebo omezuje,
 - c) není v rozporu s obecnými požadavky na výstavbu nebo s veřejným zájmem chráněným zvláštním právním předpisem.

Bude-li stavba dodatečně povolena, stavební úřad řízení o odstranění stavby zastaví. Dodatečné povolení nahrazuje v příslušném rozsahu územní rozhodnutí. Bude-li předmětem dodatečného povolení rozestavěná stavba, stavební úřad stanoví podmínky pro její dokončení.

30. Shora citovaná ustanovení lze shrnout tak, že stavební zákon konstruuje speciální řízení pro dodatečné povolení stavby zahajované na žádost stavebníka nebo vlastníka poté, co je již z moci úřední vedeno řízení o odstranění stavby. Řízení o odstranění stavby je tedy řízením prvotním a obligatorním (musí být zahájeno, jsou-li pro to splněny zákonné podmínky), naproti tomu řízení o dodatečné povolení stavby je řízením sekundárním a fakultativním, neboť záleží pouze na vůli stavebníka nebo vlastníka (za splnění dalších zákonných podmínek), zda podá žádost o dodatečné povolení stavby a v jakém rozsahu a podobě bude usilovat o její dodatečné povolení. Řízení o dodatečném povolení stavby je tak svou povahou akcesorické k řízení o odstranění stavby a je specifické tím, že je do obligatorního řízení vloženo a je s ním svázáno (k povaze řízení viz např. rozsudky NSS ze dne 27. 1. 2010, č. j. 1 Ans 9/2009-87, ze dne 23. 11. 2011, č. j. 3 As 18/2011-117, či ze dne 11. 11. 2014, č. j. 6 As 207/2014-36).
31. Režim § 129 stavebního zákona dopadá mj. na stavby prováděné nebo provedené bez rozhodnutí vyžadovaného stavebním zákonem nebo bez opatření nebo jiného úkonu toto rozhodnutí nahrazující anebo v rozporu s ním [odst. 1 písm. b) citovaného ustanovení], zjednodušeně řečeno, na stavby prováděné či provedené „bez povolení“ anebo „v rozporu s povolením“, lidově řečeno „černé stavby“. Z uvedeného vyplývá, že pokud stavebník realizuje stavbu na základě povolení vyžadovaného stavebním zákonem a od tohoto povolení a související ověřené projektové dokumentace se při jejím provádění odchýlí, aniž by tuto změnu řádně předem se stavebním úřadem projednal ve smyslu § 118 stavebního zákona, bude v takovém případě zahájeno a vedeno řízení o odstranění stavby provedené nebo prováděné v rozporu s vydaným povolením. Právě tak tomu bylo i v projednávaném případě.
32. Byť spolu řízení o odstranění stavby a řízení o jejím dodatečném povolení velmi úzce souvisejí, nelze je zaměňovat. Je třeba si uvědomit, že předmět řízení o odstranění stavby vymezuje stavební úřad, neboť jde o řízení zahajované z úřední povinnosti, nicméně předmět řízení o dodatečné povolení stavby vymezuje naopak žadatel – ten sice může svou žádostí stavebním úřadem vymezený předmět řízení překročit (zejména ve smyslu dosud nerealizovaných částí stavby či navržených úprav načerno provedené stavby), může jej však také dobrovolně zúžit. Podanou žádostí je pak stavební úřad vázán a nemůže její rámec (z moci úřední) svévolně rozšiřovat. Výsledek řízení o žádosti o dodatečné povolení má charakter předběžné otázky vůči řízení o odstranění stavby; v řízení o odstranění stavby tak není možné vydat rozhodnutí dříve, než bude rozhodnuto o žádosti o dodatečné povolení stavby. Platí přitom, že je-li již realizovaná stavba jako celek dodatečně povolena (§ 129 odst. 3 stavebního zákona), stavební úřad řízení o odstranění stavby zastaví. Není-li ale stavba (nebo její část) dodatečně povolena, stavební úřad v řízení o odstranění stavby pokračuje a po provedení nezbytných procesních úkonů vydá rozhodnutí, kterým nařídí odstranění stavby či obnovení předešlého stavu stavby.
33. I v projednávané věci stavebník využil specifického prostředku navázaného na řízení o odstranění stavby a podal žádost, na základě které měl v úmyslu zabránit odstranění změn stavby. V řízení o této žádosti bylo nutné respektovat předmět řízení, jak jej stavebník vymezil, jelikož pouze v tomto rozsahu bylo řízení o jeho žádosti zahájeno a vedeno.

Překračovat předmět řízení nepřislušelo na prvním místě stavebnímu úřadu, ale ani žalovanému; nepřislušelo a nepřisluší přitom v posledku ani soudu. Jestliže tedy stavebník podal žádost ze dne 20. 1. 2016 (nyní již uvedeno zjednodušeně, srov. zjištění ze správního spisu) pouze ve vztahu ke schodišti, terase (a jejímu zastřešení), dvěma oknům ve štítu a komínu, je naprosto nepřiléhavá argumentace žalobce týkající se i dešťového svodu, zateplení a střechy rodinného domu.

34. V té souvislosti tak soud k okruhu námitek stran tvrzeného zásahu do vlastnictví, soukromí a pohody bydlení žalobce uvádí, že tím, že žalobce brojí proti umístění oken, ale i střechy, zateplení i dešťového svodu, nejen že nerespektuje předmět vedeného správního řízení, ale v důsledku toho se mýlí i s obsahem prvostupňového a napadeného rozhodnutí. Žalobce nadto přehlíží, že právě v části týkající se stavby „*dvou oken v západní štítové stěně rodinného domu v podkrovní*“ byla žádost stavebníka zamítnuta, tedy bylo rozhodnuto v jeho prospěch – prostřednictvím těchto (dodatečně nepovolených) oken proto jednoznačně nebude narušeno žalobcovo vlastnictví, soukromí ani pohoda jeho bydlení. Zabývat se touto otázkou podrobněji včetně exkurzu do judikatury by tak bylo v souzené věci bez významu – irelevantní přitom je i to, jak je žalobcův sousední pozemek p. č. X vymezen v územně plánovací dokumentaci obce či v katastru nemovitostí, čímž také argumentoval žalovaný. Okno v přízemí pak nebylo nově vybudováno, není tedy důvod, aby se jím stavební úřad zabýval. Pokud pak jde o nově zmíněný výhled z terasy na dům na pozemku st. p. X, zde soud kromě toho, že jde o opožděný žalobní bod, soud poukazuje na to, že podle informací z katastru nemovitostí založených ve správním spise se nejedná o nemovitou věc ve vlastnictví žalobce. Žalobce se přitom nemůže domáhat ochrany vlastnických práv někoho jiného.
35. Dále soud shrnuje (a to nad rámec nezbytného odůvodnění), že ohledně namítaného dešťového svodu z prvostupňového rozhodnutí bez pochybností vyplývá, že dešťové vody budou svedeny na pozemek stavebníka, a nikoliv žalobce, a že dešťový svod nebude veden ani přes pozemek žalobce, nýbrž „*přes stavebníkovu kotelnu na venkovní zeď kotelný ve dvoře pod mezi podestu venkovního schodiště*“. Ani umístění dešťového svodu tedy není způsobilé zasáhnout právní sféru žalobce, ostatně proti tomuto jeho umístění žalobce nebrojil ani v odvolání, a proto se ani žalovaný touto otázkou nezabýval. I v tomto rozsahu tedy byla věc vyřešena ve prospěch žalobce.
36. Stran přesahu střechy a zateplení rodinného domu žalobce opětovně namítá, že s jejich umístěním i na jeho pozemku či v prostoru nad ním vědomě nesouhlasil, resp. že byl uveden v omyl, že se ho v tomto rozsahu stavba nedotkne. Oproti tomu, zejména pokud jde o přesah střechy nad pozemek žalobce, stavební úřad i žalovaný shodně konstatovali, že vyplýval již z původní projektové dokumentace, s níž žalobce souhlasil a na základě které pak byl vydán souhlas ze dne 9. 8. 2012. Žalobce však popírá, že byl tehdy s projektovou dokumentací seznámen, a pokládá proto (i) přesah střechy nad jeho pozemek za neoprávněnou stavbu. Soud přitom musí konstatovat, že se předloženými otázkami nemůže v řízení o žalobě proti napadenému rozhodnutí věcně zabývat.
37. Základ sporu v projednávané věci tkví právě v tom, zda lze (stále) k (odvolací) námitce žalobce přezkoumávat jeho souhlas ze dne 8. 8. 2012, a v konečném důsledku tedy i souhlas ze dne 9. 8. 2012, č. j. MěÚ BnJ/04920/2012/VÚP. Žalobce má za to, že ano, naopak žalovaný zastává opačný názor, který vyjádřil již v napadeném rozhodnutí. Žalobce přitom zaměňuje svůj souhlas jakožto soukromoprávní úkon relevantní pro posouzení přípustnosti ohlášené stavby se souhlasem stavebního úřadu s umístěním stavby a

ohlášenou stavbou, jakožto správním aktem, jenž je nadán presumpcí správnosti a zákonnosti, pokud nebyl v příslušném řízení (přezkumném či soudním) zrušen. Otázkou, zda souhlas udělený žalobcem mohl opodstatňovat vydání souhlasu stavebního úřadu, by byla relevantní v takovém přezkumném řízení, popř. v žalobě proti souhlasu stavebního úřadu. Taková žaloba však v roce 2012 podána nebyla a dnes by již byla zjevně opožděná. Stejně jako stavební úřad musí proto i soud v tomto řízení vycházet z obsahu souhlasu stavebního úřadu ze dne 9. 8. 2012 a jeho přílohy v podobě tehdy ověřené projektové dokumentace a nemůže se jakkoliv zabývat tím, zda tehdejší souhlas žalobce byl určitý a dostačující.

38. Kromě toho soud musí poukázat i na charakter řízení o odstranění stavby. Stavební úřad přistoupí k nařízení odstranění stavby mj. na základě skutečnosti, že stavba byla provedena bez příslušného povolení vyžadovaného stavebním zákonem, tzn. bez rozhodnutí vyžadovaného stavebním zákonem nebo bez opatření nebo jiného úkonu toto rozhodnutí nahrazujícího. Předmětem této úpravy je odstranění tzv. „černých staveb“. Totožným důvodem pro vydání rozhodnutí o odstranění stavby je pak i zjištění, že stavba je sice prováděna na podkladě rozhodnutí nebo opatření či jiného úkonu podle stavebního zákona, nicméně je prováděna s tímto konkrétním povolením v rozporu. Je logické, že bude-li se jednat o stavbu prováděnou v rozporu s existujícím rozhodnutím nebo opatřením či jiným úkonem podle stavebního zákona, je nezbytné, aby ho stavební úřad specifikoval a zabýval se jeho obsahem. Nezbytné je také konkretizovat předmět řízení zejména popisem (změny dokončené) stavby a její rozestavěnosti. Za tím účelem je pochopitelně samozřejmostí porovnat existující podklad pro stavbu se stavbou na místě samém (při kontrolní prohlídce) a až na základě tohoto srovnání pak činit zjištění a závěry. Je nicméně evidentní, že tento postup spadal (již) do řízení o odstranění stavby, nikoliv (až) do řízení o žádosti o dodatečné povolení. Příslušná část totiž nebyla předmětem žádosti o dodatečné povolení stavby.
39. Argumentace žalobce, že měl stavební úřad přezkoumat, zda byli žalobce a ostatní vlastníci okolních nemovitostí řádně srozuměni s dokumentací a seznámeni se všemi okolnostmi případu, jakož i to, zda byl žalobcův souhlas dostatečně určitý, se tedy nevztahuje k nyní projednávané věci, nýbrž měla (mohla) být uplatněna v řízení o odstranění stavby. Soud se jí proto v této věci, která se týká otázky zákonnosti rozhodnutí vydaného v řízení o dodatečné povolení stavby, nemůže zabývat.
40. Nadto soud zdůrazňuje, že podle úpravy dané v § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona stavební úřad postupuje v případě zjištění staveb nepovolených, tzn. provedených „bez příslušného povolení“ vyžadovaného stavebním zákonem, nikoli (pouze) neoprávněných, tedy provedených bez oprávnění na pozemku jiného vlastníka. Je tak třeba bedlivě rozlišovat mezi termíny nepovolená a neoprávněná stavba. K uspořádání poměrů mezi vlastníkem pozemku a vlastníkem stavby totiž není příslušný stavební úřad; takovou věc je nutno řešit cestou občanskoprávní (viz rozsudek NSS již ze dne 31. 1. 2007, č. j. 3 Ans 3/2006-85). Chce-li tedy žalobce brojit proti tomu, že je podle jeho přesvědčení na jeho pozemku zřízena neoprávněná stavba, měl by se správně bránit žalobou u civilního soudu – stavební úřad může nařídit jen odstranění stavby nepovolené (bez veřejnoprávního titulu), a to bez ohledu na případný žalobcův (ne)souhlas coby vlastníka sousedního pozemku (existenci soukromoprávního titulu).
41. K dalšímu okruhu námitek týkajících se nestandardního postupu stavebního úřadu soud uvádí, že i zde žalobce vytýká takové okolnosti případu, které vybočují z předmětu řízení,

v němž bylo vydáno napadené rozhodnutí – úkolem soudu je pouze přezkoumání napadeného rozhodnutí včetně řízení, které vydání tohoto rozhodnutí předcházelo, jímž se rozumí řízení vedené o žádosti stavebníka o dodatečné povolení stavby. Žalobce nicméně skutečnost, že se přezkoumávané správní řízení vedlo toliko o žádosti stavebníka ze dne 20. 1. 2016, nijak nereflektuje. Jestliže tedy žalobce nyní v žalobě namítá, že v období roku 2012 postupoval stavební úřad nestandardně rychle, směřuje tato jeho námitka zcela mimo rámec přezkoumávaného správního řízení. Soudu přitom není vůbec zřejmé, jak by žalobce vůbec mohl být dotčen na svých právech tím, že byl vydán souhlas č. j. MěÚ BnJ/04920/2012/VÚP právě dne 9. 8. 2012, o to méně za situace, kdy sám žalobce deklaruje, že se jednalo o den následující po udělení jeho souhlasu se změnou stavby ze dne 8. 8. 2012 – jinými slovy žalobce sám potvrzuje, že stavební úřad dne 9. 8. 2012 již mohl mít jeho souhlas k dispozici.

42. Zcela nerozhodné pro nyní posuzovanou věc je i to, zda byla stavebníkovi v minulosti uložena pokuta za pokračování ve stavbě přes uložený zákaz. Tuto skutečnost ani nebylo možné ze správního spisu zjistit, neboť stavební úřad vede správní řízení ve věci projednání postihu za případný přestupek [podle žalobce údajně podle § 178 odst. 1 písm. n) ve spojení s § 120 odst. 2 stavebního zákona] nezávisle na řízení o odstranění stavby, a tím i nezávisle na řízení o vydání dodatečného povolení.
43. Konečně ani výtkou stran (ne)pořízení kopie projektové dokumentace se soud nemohl podrobněji zabývat, a to zejména z toho důvodu, že byla žalobcem formulována neurčitě. Tato událost totiž z předloženého spisového materiálu nevyplývá. Z obsahu spisu a kontextu žaloby se naopak soudu jeví, že žalobci byly (a jsou) detailně známy změny stavby oproti stavbě původně zamýšlené a povolené. Lze přitom doložit a ostatně žalobce to ani nespornuje, že v průběhu správního řízení do správního spisu opakovaně nahlížel a že byl i o právu seznámit se s poklady pro vydání rozhodnutí poučen. S ohledem na chybějící tvrzení o tom, kdy měl být žalobce na svých právech zkrácen, ostatně má soud značné pochyby, zda k tomu vůbec mělo dojít v řízení o vydání dodatečného povolení stavby, a nikoliv v některém z řízení či postupů vedených stavebním úřadem před jeho zahájením. Argumentaci žalobce ohledně nestandardního přístupu stavebního úřadu proto soud shledal zcela nedůvodnou.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

44. Jelikož není úkolem soudu, aby na úkor procesních práv žalovaného napomáhal žalující straně tam, kde její žalobní argumentace není zacílena přesně, soud uzavírá, že uplatněné žalobní body neobstojí. Soud proto žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
45. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl v řízení úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Pokud jde o procesně úspěšného žalovaného, tomu žádné náklady nad rámec běžného výkonu úřední činnosti nevznikly. Proto soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
46. Osoby zúčastněné na řízení podle § 60 odst. 5 s. ř. s. nemají právo na náhradu nákladů řízení, neboť jim nebyla soudem uložena povinnost a ani nenavrhly přiznání náhrady nákladů řízení z důvodů zvláštního zřetele hodných.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 20. října 2021

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu